

**АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО****Буряк І.В.,
аспірант***Університету державної фіскальної служби України*

УДК 342.9

**РІШЕННЯ ПРО НАДАННЯ МІСЦЕВОЇ ГАРАНТІЇ:
ПИТАННЯ ЗМІСТУ ТА ПОРЯДКУ ПРИЙНЯТТЯ**

В умовах необхідності запровадження інвестиційних проектів підприємствами комунального сектору економіки, але за обмеженістю бюджетних ресурсів територіальних громад міст важливим інструментом залучення коштів від фінансових установ стають місцеві гарантії, рішення щодо надання яких приймається відповідною міською радою. Такі інвестиційні проекти можуть бути спрямовані на створення, відтворення чи оновлення стратегічних для міста об'єктів інфраструктури, об'єктів довготривалого користування або об'єктів, які забезпечують виконання завдання Верховної Ради Автономної Республіки Крим чи міських рад, спрямованих на задоволення інтересів населення Автономної Республіки Крим або територіальних громад відповідних міст.

До дослідників правових аспектів надання публічних гарантії слід передусім віднести таких, як: В. Башко, С. Березовська, Т. Богдан, Л. Воронова, І. Заверуха, В. Зимовець, М. Корнієнко, О. Музика-Стефанчук, С. Нефьодов, О. Орлюк, І. Шпак, І. Щebetун та Н. Якимчук. В їхніх наукових працях досліджуються зміст державної та місцевої гарантії, повноваження суб'єктів відносин у сфері їх надання, однак питання змісту і стадій рішення про надання місцевої гарантії та укладання договору місцевої гарантії залишилися недослідженими.

Метою цієї статті є розкриття змісту рішення про надання місцевої гарантії та стадій процесу його прийняття рішення про надання місцевої гарантії, а також аналіз стану їх правового регулювання.

Відповідно до ч. 2 ст. 17 Бюджетного кодексу України (далі – БК України) «місцеві гарантії можуть надаватися за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної міської ради для забезпечення повного або часткового виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання – резидентів України, що належать до комунального сектору економіки, розташовані на відповідній території та здійснюють на цій території реалізацію інвестиційних проектів, метою яких є розвиток комунальної інфраструктури або впровадження ресурсозберігаючих технологій» [2].

Інститут місцевих гарантії знаходиться в активному розвитку і до джерел правового регулювання суспільних відносин у сфері надання місцевих гарантії на сьогодні належать: Конституція України [1], Бюджетний кодекс України [2], Цивільний ко-

декс України [3], Господарський кодекс України [4], закони України «Про місцеве самоврядування» [5], «Про особливості здійснення правочинів з державним, гарантованим державою боргом та місцевим боргом» [6]; «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» [7], «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» [8], постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання місцевих гарантії» від 14.05.2012 р. № 541 [9] та Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку ведення Реєстру місцевих запозичень та місцевих гарантії» від 25.07.2012 р. № 866 [10].

У законодавстві встановлені основні вимоги щодо змісту рішення про надання місцевої гарантії, в якому відповідно до ч. 3 ст. 17 БК України має міститися положення, що гарантія надається на умовах платності, строковості, а також забезпечення виконання зобов'язань у спосіб, передбачений законом [2], а також повинні бути визначені основні умови правочину щодо надання місцевої гарантії та його форма, повноваження щодо укладання такого договору.

Відповідно до п. 2 Порядку надання місцевих гарантії рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідної міської ради повинно містити такі відомості: 1) назву інвестиційного проекту, для виконання (реалізації) яких залучається кредит (позика) під гарантію; 2) повне найменування та місцезнаходження суб'єкта господарювання, для забезпечення боргових зобов'язань якого надається гарантія (далі – позичальник); 3) умови надання кредиту (позики) – обсяг, строк, відсотки за користування кредитом (позикою) та строки їх сплати; 4) строк надання гарантії; 5) розмір і вид забезпечення виконання боргових зобов'язань позичальника; 6) розмір плати за надання гарантії. Назви рішення про надання гарантії різняться. Переважно таке рішення одержує назву «Про надання місцевої гарантії для забезпечення виконання ... зобов'язань за кредитом ...» [12], проте в окремих випадках – «Про надання згоди на укладення кредитного договору ... під гарантію міської ради» [13].

Аналіз положень законодавства дає можливість виділити наступні етапи процесу прийняття рішення про надання місцевої гарантії:

1) ініціювання процесу отримання кредитів (позик), яке здійснюється комунальними підприємствами міста або органом місцевого самоврядування (органом Автономної Республіки Крим), до сфери управління якого входить комунальне підприємство. Підготовлений ними інвестиційний проект має відповідати вимогам, що містяться в законодавстві, зокрема в ч. 3 ст. 2 Закону України «Про інвестування»;

2) схвалення прогнозу місцевого бюджету на наступні за плановим два бюджетні періоди, який формується з дотриманням вимог ч. 4 ст. 21 БК України: а) складається відповідно до прогнозних та програмних документів економічного та соціального розвитку країни і відповідної території, державних цільових програм, який ґрунтується на прогнозі Державного бюджету України на наступні за плановим два бюджетні періоди; б) включає індикативні прогнозні показники місцевого бюджету, зокрема індикативні прогнозні показники місцевого боргу та гарантованого Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста боргу, які включають показники майбутніх місцевих гарантій; в) складається та схвалюється відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою державною адміністрацією (якщо йдеться про місто Київ) або виконавчими органами відповідних місцевих рад;

3) підготовка проекту рішення про надання місцевої гарантії, яка включає в себе складання власне окремого проекту рішення щодо надання місцевої гарантії. Підготовка проекту рішення здійснюється фінансовим органом міської ради (міністерством фінансів Автономної Республіки Крим) завчасно – ще на етапі узгодження основних умов кредитного договору, договору гарантії та договору про погашення заборгованості позичальника перед територіальною громадою міста (Автономною Республікою Крим). Саме на цій стадії під час підготовки проекту рішення про надання місцевої гарантії мають бути підготовлені всі елементи його змісту, зазначені в цій статті вище;

4) підготовка та схвалення висновку Ради міністрів Автономної Республіки Крим або виконавчого органу міської ради стосовно доцільності залучення кредиту (позики) під гарантію для виконання (реалізації) інвестиційного проекту, який схвалюється на підставі аналізу пропозиції, проекту договору гарантії, проекту договору про надання кредиту під місцеву гарантію для виконання (реалізації) інвестиційного договору, відповідних розрахунків та обґрунтування тощо. В п. 4 Порядку надання місцевих гарантій зазначено, що висновок Ради міністрів Автономної Республіки Крим або виконавчого органу міськради стосовно доцільності залучення кредиту (позики) під гарантію для виконання (реалізації) інвестиційного проекту, має містити інформацію про: 1) зміст, цілі, завдання та очікувані результати; 2) вплив інвестиційного проекту на економічний і соціальний розвиток відповідної території; 3) оціночну вартість інвестиційного проекту та строки їх виконання (реалізації); 4) обсяг кредиту (позики), які залучаються для виконання (реалізації) інвести-

ційного проекту, джерела їх повернення; 5) оцінку ефективності виконання (реалізації) інвестиційного проекту [9]. Такий висновок схвалюється рішенням Ради міністрів Автономної республіки Крим, місцевої державної адміністрації Києва чи виконавчого комітету відповідної міської ради.

5) погодження Міністерством фінансів України обсягу та умов залучення кредиту (позики) під місцеву гарантію для виконання (реалізації) інвестиційного проекту. В ч. 2 ст. 74 БК України передбачено, що «обсяг та умови надання місцевих гарантій повинні погоджуватися з Міністерством фінансів України» [2], що здійснюється шляхом надсилання міською радою (Верховною Радою Автономної Республіки Крим), яка має намір надати місцеву гарантію, письмового повідомлення, до якого додається, зокрема: 1) прогноз місцевого бюджету на наступні за плановим два бюджетні періоди, схвалений Радою міністрів Автономної Республіки Крим чи виконавчим органом міської ради; 2) проект рішення про надання гарантії; 3) висновок Ради міністрів Автономної Республіки Крим або виконавчого органу міськради стосовно доцільності залучення кредиту (позики) під гарантію для виконання (реалізації) інвестиційного проекту; 4) прогноз місцевого бюджету на наступні за плановим два бюджетні періоди, схвалений Радою міністрів Автономної Республіки Крим чи виконавчим органом міської ради [9].

Відповідно до п. 5 Порядку надання місцевих гарантій [9], Міністерство фінансів України повинно за результатами розгляду документів прийняти протягом одного місяця рішення про погодження обсягу та умов надання місцевої гарантії або вмотивовану відмову в такому погодженні, яке доводиться до відома Верховної Ради Автономної Республіки Крим чи міської ради. Обсяг та умови надання місцевих гарантій вважаються погодженими, якщо Міністерством фінансів України рішення не прийнято протягом одного місяця з дня надходження документів на погодження. Своє рішення Міністерство фінансів України приймає у формі наказу про погодження обсягу та умов надання відповідної місцевої гарантії [9]. Погодження Мінфіном обсягу та умов надання місцевої гарантії не є гарантією держави щодо виконання зобов'язань позичальника, пов'язаних з наданням місцевої гарантії, і підтвердженням його кредитоспроможності [п. 8, 9], а лише актом фінансового контролю, оскільки відповідно до ч. 4 ст. 74 БК України «Держава не несе відповідальності за борговими зобов'язаннями Автономної Республіки Крим і територіальних громад»;

б) підготовка проекту рішення про місцевий бюджет як окремих етап на шляху до прийняття рішення про надання місцевої гарантії пов'язаний з розробкою проекту рішення про місцевий бюджет, в якому закріплюються положення про граничний обсяг надання місцевих гарантій та повноваження та їх надання. Відповідно до ст. 76 БК України проект рішення про місцевий бюджет передається на розгляд відповідної ради та на сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим чи відповідної

місцевої ради має бути попередньо схвалений Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою державною адміністрацією (якщо йдеться про місто Київ) чи виконавчим органом відповідної місцевої ради [2];

7) розгляд і затвердження рішення про місцевий бюджет, в якому містяться положення про граничний обсяг місцевих гарантій. Так, в ч. 1 ст. 18 БК України закріплено, що граничний обсяг надання місцевих гарантій визначається на кожний бюджетний період рішенням про місцевий бюджет [2], а в ч. 2 ст. 79 БК України зазначено, що до прийняття рішення про місцевий бюджет на поточний бюджетний період «забороняється <...> надавати місцеві гарантії» [2]. Таким чином, шляхом встановлення граничного обсягу надання місцевих гарантій визначаються повноваження щодо надання гарантій у відповідному бюджетному періоді та їх межі, яких в подальшому повинні додержуватися місцеві ради (ВР Автономної республіки Крим) під час прийняття рішень про надання місцевих гарантій;

8) розгляд та прийняття рішення про надання місцевої гарантії здійснюється відповідною міською радою (Верховною радою Автономної Республіки Крим) за умови його попереднього схвалення та подання виконавчим комітетом (Радою міністрів Автономної Республіки Крим). Під час розгляду проекту рішення враховуються граничні межі надання місцевих гарантій, встановлені в рішенні про відповідний місцевий бюджет, а також не можуть бути внесені зміни чи поправки до основних умов надання місцевої гарантії, попередньо погоджених з Міністерством фінансів України. Відповідно до п. 6 Порядку надання місцевих гарантій «зміна істотних умов договору про надання місцевої гарантії підлягає погодженню в порядку, передбаченому для погодження обсягу та умов надання гарантії» [9];

9) підписання договору про погашення заборгованості позичальника перед АРК або територіальною громадою міста здійснюється саме «до підписання рішення про надання місцевої гарантії між відповідним місцевим фінансовим органом та позичальником, укладається договір про погашення заборгованості позичальника перед Автономною Республікою Крим або територіальною громадою міста за виконання гарантійних зобов'язань» [9]. В ч. 3 ст. 17 БК України передбачено істотні умови договору між відповідним місцевим фінансовим органом та суб'єктом господарювання про погашення заборгованості суб'єкта господарювання перед Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста за виконання гарантійних зобов'язань та значено, що укладення такого договору є обов'язковою умовою надання місцевої гарантії;

10) підписання рішення про надання місцевої гарантії здійснюється після підписання керівником відповідного місцевого фінансового органу договору про погашення заборгованості позичальника перед територіальною громадою (Автономною Республікою Крим) міста проекту рішення про надання місцевої гарантії, який одержав підтримку необ-

хідної кількості депутатів відповідної міської ради (депутатів Верховної ради Автономної Республіки Крим). Таке рішення відповідно до ч. 4 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування» підписується міським головою (Головою Верховної ради Автономної Республіки Крим відповідно до ст. 22 Конституції Автономної Республіки Крим);

11) оприлюднення рішення про надання місцевої гарантії, що впливає зі змісту ч. 4 ст. 28 БК України, де зазначено «Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування забезпечують публікацію інформації про місцеві бюджети, в тому числі рішень про місцевий бюджет та квартальних звітів про їх виконання» [2]. Рішення про надання місцевих гарантій належить до «іншої інформації про місцевий бюджет», яка підлягає оприлюдненню;

12) підписання кредитного договору, яке відповідно до рішення про надання місцевої гарантії здійснюється керівником комунального підприємства. В деяких випадках міська рада приймає окреме рішення про надання згоди комунальному підприємству на укладення кредитного договору, наприклад Рішення Івано-Франківської міської ради «Про надання згоди комунальному підприємству «Електроавтотранс» Івано-Франківської міської ради на укладення кредитного договору з Європейським банком реконструкції та розвитку під гарантію Івано-Франківської міської ради» від 14.05.2012 року № 541 [13];

13) підписання договору гарантії, повноваження щодо підписання якого надаються міському голові відповідно до рішення про надання місцевої гарантії. Зокрема, п. 4 Рішення Чернівецької міської ради «Про надання гарантії Чернівецької міської ради для забезпечення виконання боргових зобов'язань міському комунальному підприємству «Чернівцітеплокомуненерго» за кредитом Північної Екологічної Фінансової Корпорації (НЕФКО)» від 28.04.2016 року уповноважено Чернівецького міського голову укласти від імені Чернівецької міської ради Договір Гарантії з Кредитором на умовах, викладених у п. 4 цього рішення» [15].

Другим прикладом є уповноваження міського голови на підписання договору гарантії не власне рішенням про надання місцевої гарантії, а рішенням міської ради про надання дозволу на укладення кредитного договору, що має місце, зокрема, в Рішенні Вінницької міської ради «Про надання дозволу комунальному підприємству «Вінницякартсервіс» на укладення кредитного договору з Європейським банком реконструкції та розвитку під гарантію Вінницької міської ради» від 30.09.2016 року № 394 [16]. БК України не містить положення, в якому б прямо було закріплене таке право за міським головою. Однак у ч. 3 ст. 16 БК України передбачено, що «Право на здійснення місцевих запозичень у межах, визначених рішенням про місцевий бюджет, з урахуванням статті 74 цього Кодексу належить Автономній Республіці Крим, територіальній громаді міста в особі

керівника місцевого фінансового органу за дорученням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, міської ради» [2]. Гарантія не є запозиченням, але породжує формування гарантованого (умовного) місцевого боргу. Проте вважаємо, що оскільки міський голова очолює виконавчий комітет у ст. 17 БК України, було б доцільно закріпити повноваження з підписання договору гарантії за міським головою, із закріпленням права контрасигнації такого договору керівником місцевого фінансового органу.

14) Реєстрація місцевої гарантії, яка здійснюється одразу після підписання відповідного договору місцевої гарантії в порядку, встановленому Наказом Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку ведення Реєстру місцевих запозичень та місцевих гарантій» від 25 липня 2012 року № 866 [10]. Метою такої реєстрації відповідно до п. 8 Порядку надання місцевих гарантій є забезпечення дотримання граничних обсягів місцевого боргу та місцевих гарантій.

Висновки. Отже, в процесі прийняття рішення про надання місцевої гарантії та укладення договору місцевої гарантії можна виокремити як окремий фінансово-правовий процес, тісно пов'язаний з бюджетним процесом, в результаті якого формується гарантований місцевий борг відповідної територіальної громади міста чи Автономної Республіки Крим. Центральним елементом такого процесу є рішення про надання місцевої гарантії, зміст та основні елементи якого врегульовані бюджетним законодавством України, і предметом регулювання якого є умови та повноваження щодо укладення трьох видів договорів: 1) кредитного договору, відповідно до якого позичальником виступає комунальне підприємство (суб'єкт комунального сектору економіки); 2) договір про погашення заборгованості позичальника перед АРК або територіальною громадою міста; 3) договір місцевої гарантії. Суспільні відносини щодо підписання таких договорів підпадають під регулювання як норм приватного права, так і норм публічного, передусім фінансового права. Предметом фінансово-правового регулювання є відносини влади-підпорядкування, в межах яких здійснюється встановлення граничного обсягу надання місцевих гарантій (гарантованого місцевого боргу), узгодження та схвалення умов договорів з боку владних органів місцевого самоврядування відповідних міст (Автономної Республіки Крим), уповноваження на підписання договорів, фінансовий контроль тощо.

До основних же стадій процесу прийняття рішення про надання місцевої гарантії слід віднести: 1) ініціювання процесу отримання кредитів (позик) та прийняття попереднього рішення; 2) схвалення прогнозу місцевого бюджету на наступні за плановим два бюджетні періоди; 3) підготовка проекту рішення про надання місцевої гарантії; 4) підготовка та схвалення висновку Ради міністрів Автономної Республіки Крим або виконавчого органу міськради стосовно доцільності залучення кредиту (позики) під гарантію для виконання (реалізації) інвестиційного проекту; 5) погодження Міністерством фінансів України об-

сягу та умов залучення кредиту (позики) під місцеву гарантію для виконання (реалізації) інвестиційного проекту; 6) підготовка проекту рішення про місцевий бюджет; 7) розгляд і затвердження рішення про місцевий бюджет або змін до нього, в яких містяться положення про граничний обсяг місцевих гарантій; 8) розгляд та прийняття рішення про надання місцевої гарантії; 9) підписання договору про погашення заборгованості позичальника перед АРК або територіальною громадою міста; 10) підписання рішення про надання місцевої гарантії; 11) оприлюднення рішення про надання місцевої гарантії; 12) підписання кредитного договору; 13) підписання договору гарантії; 14) реєстрація місцевої гарантії.

Законодавство України не передбачає випадків порушення вказаних стадій, кожна з яких відбувається по чергову. Однак, незважаючи на вагомість інституту місцевої гарантії та те, що в результаті їх надання територіальні громади приймають на себе ризики та несуть відповідальність за непогашення гарантованих міською владою зобов'язань суб'єктів комунального сектору економіки, стан правового регулювання сказаної сфери суспільних відносин є незадовільним. Тому визнаємо необхідність на рівні Бюджетного кодексу України чи спеціального закону більш детально врегулювати всі стадії та елементи змісту правовідносин у сфері надання місцевої гарантії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Конституція України від 28.06.1996 року. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 року № 2456-VI. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/print1443617528865648#n348>
3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року № 435-IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
4. Господарський кодекс України від 16.01.2003 року № 436-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
5. Закон України «Про місцеве самоврядування» від 21.05.1997 року № 280/97-ВР. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>
6. Закон України «Про особливості здійснення правочинів з державним, гарантованим державою боргом та місцевим боргом» від 19.05.2015 року № 436-VIII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/436-19>
7. Закон України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» від 03.11.2016 року № 1730-VIII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1730-19>
8. Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 1 липня 2014 року № 1555-VII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1555-18>
9. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання місцевих гарантій» від 14.05.2012 року № 541. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/541-2012-п>
10. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку ведення Реєстру місцевих запозичень та місцевих гарантій» від 25.07.2012 року № 866. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1375-12>

11. Порядок залучення запозичень (кредитів) комунальними підприємствами міста для реалізації інвестиційних проектів, затверджений рішенням виконавчого комітету Вінницької міської ради від 21.02.2014 року № 409. URL: <http://www.vmr.gov.ua/Docs/ExecutiveCommitteeDecisions/2014/№409%2021-02-2014%20Про%20затвердження.pdf>

12. Ухвала Львівської міської ради "Про надання місцевої гарантії для забезпечення виконання ЛМКП «Львівтеплоенерго» зобов'язань за кредитом Європейського банку реконструкції та розвитку на інвестицію у проект модернізації інфраструктури теплопостачання у м. Львові» від 27.12.2012 року № 2019. URL: <https://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/9315c344519dd559c2256bb50042bc5c/8512b70c078b4027c2257ae9005069f6?OpenDocument>

13. Рішення Івано-Франківської міської ради «Про надання згоди комунальному підприємству «Електроавтотранс» Івано-Франківської міської ради на укладення кредитного договору з Європейським банком

реконструкції та розвитку під гарантію Івано-Франківської міської ради» від 22.12.2016 року № 338. URL: <http://www.namvk.if.ua/dt/70691/>

14. Конституція Автономної Республіки Крим: Закон України від 23.12.1998 року № 350-XIV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/350-14/print1516010050074768>

15. Рішення Чернівецької міської ради «Про надання гарантії Чернівецької міської ради для забезпечення виконання боргових зобов'язань міському комунальному підприємству «Чернівцітеплокомуненерго» за кредитом Північної Екологічної Фінансової Корпорації (НЕФКО)» від 28.04.2016 року. URL: chernivtsy.eu/portal/f/mrp/ses2016006-06.doc

16. Рішення Вінницької міської ради «Про надання дозволу комунальному підприємству «Вінницякартсервіс» на укладання кредитного договору з Європейським банком реконструкції та розвитку під гарантію Вінницької міської ради» від 30.09.2016 року № 394. URL: www.vmr.gov.ua/Docs/.../2016/№394%2030-09-2016%20Про%20надання.pdf

Буряк І.В. РІШЕННЯ ПРО НАДАННЯ МІСЦЕВОЇ ГАРАНТІЇ: ПИТАННЯ ЗМІСТУ ТА ПОРЯДКУ ПРИЙНЯТТЯ

У статті висвітлено результати аналізу питань правового регулювання порядку прийняття міськими радами та Верховною радою Автономної Республіки Крим рішення про надання місцевої гарантії. Висвітлено основні вимоги законодавства щодо змісту рішення про надання місцевої гарантії та визначено основні стадії процесу прийняття такого рішення, а також підписання договору надання місцевої гарантії.

Ключові слова: місцева гарантія, рішення про надання місцевої гарантії, стадії процесу надання місцевої гарантії, договір місцевої гарантії, реєстр місцевих гарантій.

Буряк И.В. РЕШЕНИЕ О ПРЕДОСТАВЛЕНИИ МЕСТНОЙ ГАРАНТИИ: ВОПРОСЫ СОДЕРЖАНИЯ И ПОРЯДКА ПРИНЯТИЯ

В статье отражены результаты анализа вопросов правового регулирования порядка принятия городскими советами и Верховной Радой Автономной Республики Крым решения о предоставлении местной гарантии. Освещены основные требования законодательства относительно содержания решения о предоставлении местной гарантии и определены основные стадии процесса принятия такого решения, а также подписание договора оказания местной гарантии.

Ключевые слова: местная гарантия, решение о предоставлении местной гарантии, стадии процесса предоставления местной гарантии, договор местной гарантии, реестр местных гарантий.

Burjak I.V. DECISION ON THE PROVISION OF LOCAL GUARANTEES: ISSUES OF CONTENT AND PROCEDURE FOR ADOPTION

In the article the results of the analysis of issues of legal regulation of the procedure for the adoption by the city councils and the Verkhovna Rada of the Autonomous Republic of Crimea of the decision on the provision of the local guarantee and a number of proposals for the improvement of the budget legislation are proposed.

The main stages of the decision-making process for providing a local guarantee are as follows: 1) initiation of the process of obtaining loans (loans) and making a preliminary decision; 2) Approval of the forecast of the local budget for the next two planned budget periods; 3) drafting a decision on the provision of a local guarantee; 4) preparation and approval of the conclusion of the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea or the executive body of the city council regarding the expediency of attracting a loan (loan) under a guarantee for the implementation (realization) of the investment project; 5) the approval by the Ministry of Finance of the amount and conditions for attracting a loan (loan) under a local guarantee for the implementation (realization) of the investment project; 6) preparation of the draft decision on the local budget; 7) consideration and approval of the decision on the local budget or amendments thereto, which contain provisions on the limit of local guarantees; 8) consideration and decision on the provision of a local guarantee; 9) signing of an agreement on repayment of the debtor's debt to the ARC or the territorial community of the city; 10) signature of the decision on the provision of local guarantee; 11) promulgation of a decision on the provision of a local guarantee; 12) signing of a loan agreement; 13) signing the guarantee agreement; 14) registration of local guarantee.

The main requirements of the legislation concerning the contents of the decision on the provision of a local guarantee, the subject of regulation of which are the conditions and authority for the conclusion of three types of contracts: 1) a loan agreement, according to which the borrower is a communal enterprise (entity of the communal sector of the economy); 2) an agreement on repayment of the debtor's debt to the ARC or the territorial community of the city; 3) local guarantee agreement. Public relations on the signing of such contracts fall under the regulation of

both the rules of private law and the rules of public, primarily financial law. The basic stages of the decision-making process, as well as the signing of a local guarantee agreement, are determined. It is clarified that the legislation of Ukraine does not provide for violations of these stages, each of which occurs in turn. However, despite the importance of the local guarantee institution and the fact that, as a result of their provision, the territorial communities assume risks and bear the responsibility for non-repayment of the obligations guaranteed by the municipal authorities of the communal sector of the economy, the state of legal regulation of the said sphere of public relations is unsatisfactory.

Key words: local guarantee, decision to provide a local guarantee, stage of the process of providing the local guarantee, local guarantee agreement, register of local guarantees